

El dia que durarà anys

ALBERT SALVADÓ I FERNÁNDEZ
PORTAVEU ERC-LA RÀPITA

Com diu la lletra del gran Ovidi Montllor, l'1 d'octubre de 2017, a La Ràpita, serà un dia que durarà anys. Un dia en què la gent del poble vam conèixer el pitjor, i vam descobrir el millor de natros mateixos.

Hi havia molta gent que venia ja d'unes setmanes molt intenses, en què el mateix Josep Caparrós, alcalde del nostre poble, havia estat citat a declarar per la fiscalia al jutjat de Tarragona el 25 de setembre, imputant-lo per col·laboració amb l'1-O, o el rapitenc Lluís Salvadó, alt càrrec del Govern, i persona sensata i honesta per als qui el coneixem, havia estat detingut i tancat per l'Estat espanyol, en la primera mostra concreta que feia intuir que farien el que calgués per evitar que votéssim el dia 1-O. Setmanes intenses en què, segurament, veïns de cada poble estaven organitzant i preparant tota la logística perquè la gent pogués votar. I ho estaven fent d'amagatotis, sabent que es jugaven patir conseqüències personals importants si alguna cosa sortia malament. Aquella gent havia d'arrossegar una responsabilitat enorme, perquè hauria estat imperdonable que al poble no hagués estat tot preparat i a punt per votar el dia 1 d'octubre.

Va ser un dia que el país ho va fer possible i li va sortir bé, perquè **ningú va fer res i tothom ho va fer tot**, i quan això passa no hi ha ningú que ho aturi. I quan, com a La Ràpita, s'intenta aturar, lo poble fem un pas de gegant cap endavant, amb orgull, dignitat i voluntat de ser poble.

Això ens dona fortalesa i, per als que som independentistes de fa molts anys, i massa anys molt minoritaris, aquesta majoria al poble és un tresor que hem de cuidar. En aquest sentit, en les qüestions de país hem de sumar, deixant al costat altres diferències ideològiques, absolutament lícites i saludables, de l'àmbit municipal.

Ens estem trobant amb una estratègia de confrontació del feixisme de tota la vida, que es pensava que ho tenia tot molt controlat i ara veu que els catalans ens hem convertit en el risc més gran per liquidar els privilegis dels de sempre. Ho hem de combatre, pacíficament i sense fissures.

A una casa els han llençat ous; a una altra li han fet pintades espanyolistes; el nom del poble a l'entrada de La Ràpita també ha sigut víctima d'actes d'intolerància, com també el mural del futbol. N'hi haurà més, perquè saben que només amb la confrontació ens poden

guanyar. Hem de reaccionar de manera exemplar, a una, com va fer el CDR convidant a refer la façana pintada, o l'ANC a la Diada o al dinar groc, com la plataforma FreeJunqueras per fer el concert el dissabte 29 de setembre per recollir fons per totes i tots els presos i preses polítiques, on hi van participar molts bons artistes solidàriament i molts voluntaris de manera absolutament desinteressada.

És als pobles on ha de començar la República, i el grup d'ERC-La Ràpita hi serem amb tothom qui vulgui sumar en aquest sentit, perquè seran les batalletes de campanar, **serà la divisió entre natros mateixos, l'obstacle més important per aconseguir-ho**, i ho intentaran una vegada i una altra.

Aquí estem, i continuarem sirgant fins aconseguir-ho.